jignit! (Șoarecele înota acum cît îl țineau puterile, ca să se depărteze de ea, tulburînd apele bălții.)

Alice strigă încetișor după el:

— Șoarece dragă, haide, întoarce-te, și nu voi mai pomeni niciodată nici de pisici, nici de cîini, dacă nu-ți plac!

Cum auzi șoarecele aceste cuvinte, se întoarse și înotă încet spre ea. Fața îi era albă ca varul („de supărare", gîndi Alice) și spuse cu glas aspru și tremurînd:

— Haide cu mine la mal și acolo îți voi spune povestea vieții mele, ca să înțelegi de ce urăsc pisicile și cîinii

Era și vremea să iasă din apă, căci balta se umpluse de păsări și animale care căzuseră într-însa; se aflau acolo o rață, un dodo[1], un papagal, un pui de vultur, precum și o sumedenie de alte făpturi ciudate. Alice o porni în fruntea lor și toți înotară după ea la mal.
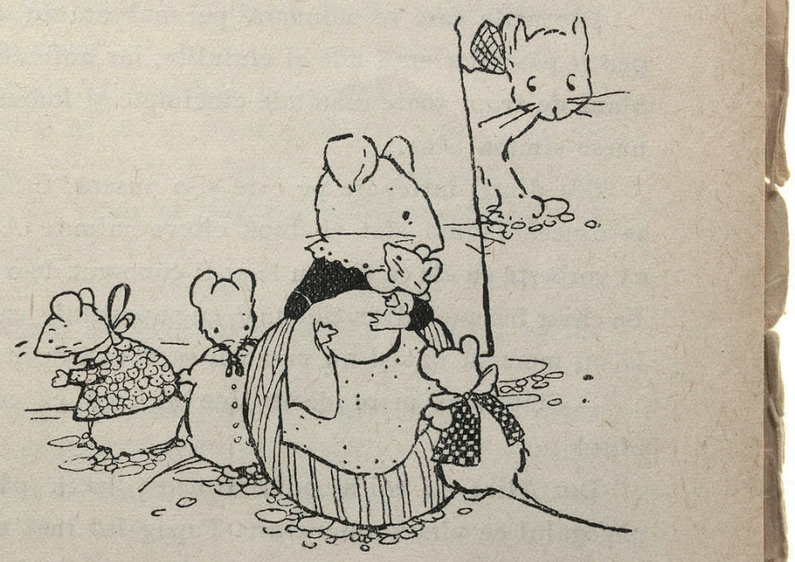
[1] Pasăre din insulele Mauricius (n. t.)